

L'Informe FOESSA 2025 revela que 450.000 persones viuen en exclusió social a la diòcesi de Barcelona

- ☞ Gairebé 4 de cada 10 persones viuen “a la corda fluixa” amb inestabilitat permanent. Tot i la reducció de les situacions d'exclusió social des del 2018, les persones més vulnerables no s'estan beneficiant de la recuperació econòmica i l'exclusió social abasta el 17% de la població
- ☞ L'habitatge es consolida com el principal factor de desigualtat, amb un 26,6% de la població afectada (225.000 llars i 730.000 persones). Més del 15% de la població es queda en situació de pobresa severa després de pagar la despesa en habitatge
- ☞ Treballar ja no garanteix sortir de l'exclusió: més de la meitat de les persones en exclusió viuen en llars encapçalades per algú que treballa. La precarietat s'ha convertit en la nova normalitat del mercat laboral
- ☞ El nombre de persones en situació d'exclusió social que pateix aïllament social s'ha duplicat en els darrers sis anys

Barcelona, 25 de febrer de 2026 – Aquest matí, unes 300 persones han assistit a la jornada “Una societat a la corda fluixa: presentació de l'informe FOESSA 2025”. Durant la jornada, celebrada a la Universitat Pompeu Fabra, Càritas Diocesana de Barcelona i la Fundació FOESSA han presentat els resultats de la darrera Enquesta sobre Integració i Necessitats Socials, que analitza l'evolució de l'exclusió social a la diòcesi de Barcelona.

L'Informe FOESSA 2025 alerta que l'habitatge és el principal factor de desigualtat i que prop de 450.000 persones (17% de la població) es troben en situació d'exclusió social a la diòcesi de Barcelona. “Les dades mostren una realitat ambivalent: tot i que l'abast i la intensitat de l'exclusió social es redueix respecte del 2018, augmenten les situacions d'integració precària, que ja afecten el 37,7% de la població. Es demostra que cada vegada són més les persones que viuen en la corda fluixa”, ha afirmat Guillermo Oteros, coordinador d'anàlisi social de Càritas Diocesana de Barcelona.

Per il·lustrar aquesta societat a la corda fluixa, Càritas ha dut a terme una acció visual. El funambulaista Aleix Hernando ha estat l'encarregat de passar per una corda, representant els equilibris que ha de fer una part important de la ciutadania per arribar a final de mes. **Tot travessant la corda, el funambulaista ha anat carregant diferents problemàtiques, com la feina precària, les despeses d'habitatge, els problemes de salut o la manca de xarxa social.** Aquesta acumulació de factors ha provocat un augment de la inestabilitat, i finalment la persona ha acabat caient. D'aquesta manera, **Càritas ha volgut denunciar la gran precarietat que pateix un gruix de la societat, tot indicant que totes les persones que acull i acompanya han de creuar aquesta corda diàriament.**

Segons l'informe, **les dificultats d'accés a un habitatge digne continuen sent un dels principals motors de l'exclusió social a la diòcesi de Barcelona, on els preus han crescut per sobre de les rendes familiars, especialment per aquelles persones que viuen en règim de lloguer.** Així, el 26,6% de la població pateix problemes d'habitatge. “Avui, les despeses excessives en habitatge o l'amuntegament són les problemàtiques més habituals que detectem a Barcelona. Unes 370.000 persones viuen amuntegades, amb menys de 15 m2 per persona, i unes 150.000 viuen en habitatges insegurs, majoritàriament rellogats”, ha destacat Raül Flores, secretari tècnic de FOESSA i coordinador d'estudis de Càritas Espanyola.



Pel que fa a l'ocupació, i tot i la millora generalitzada, la precarietat laboral continua afectant àmplies capes de la població, i l'estancament dels salaris erosiona la capacitat de les llars de sostenir despeses bàsiques. En aquest sentit, **un 57,5% de les persones que pateixen situacions d'exclusió social viuen en llars encapçalades per algú que treballa, demostrant que treballar ja no garanteix sortir de l'exclusió, i que la feina ha perdut el seu factor protector.**

En aquest context, els nens, nenes i adolescents són els més desfavorits: **1 de cada 4 menors d'edat es troba en situació d'exclusió social.** Un col·lectiu desprotegit amb unes oportunitats presents i futures que dependran en major mesura del nivell socioeconòmic de les seves famílies, fet que ens alerta que **la pobresa i l'exclusió social es segueixen heretant de generació en generació.**

El cas dels joves no es gaire més esperançador: la seva inserció laboral es concentra en sectors més precaris caracteritzats per la inestabilitat i els baixos salaris, i els problemes relacionats amb l'accés a l'habitatge condicionen el seu projecte d'emancipació i de formar una família. Un col·lectiu que mira al futur amb incertesa i por, amb un ascensor social que sembla avariats i un concepte de meritocràcia cada vegada més difús.

Els responsables de l'informe també han volgut incidir en l'impacte de la pobresa i l'exclusió social en l'àmbit de la salut, advertint que **una de cada tres persones en exclusió pateixen problemes de salut, confirmant que la salut continua sent un indicador fortament associat a l'exclusió social.** Per exemple, a nivell global, el 8% de les llars no pot assumir despeses de medicaments o tractaments.

Per últim, l'informe FOESSA alerta que la societat pateix un procés d'individualisme creixent en el que es trenquen els lligams relacionals: **hi ha 90.000 llars amb persones que no tenen cap suport per a situacions de malaltia o dificultat, i el nombre de persones en situació d'exclusió social que pateix aïllament social s'ha duplicat en els darrers sis anys, abastant el 16% de la població en situació d'exclusió social.**

L'entitat reclama **polítiques públiques més robustes i valentes en matèria d'habitatge, ocupació, fiscalitat i protecció social.**